

ଏଷ୍ଟର ବବରଣ

ରାଣୀ ବର୍ଷା ରାଜାଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କଲେ

1 ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜାଙ୍କ ସମୟରେ ଏପର ଘଟିଥିଲା ଯେ ସେ ହିୟୁସ୍ତାନଠାରୁ କୁଗଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 127 ପ୍ରଦେଶ ଉପରେ ରାଜତ୍ଵ କଲେ। **2**ଏହ ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜା ଶୁଗନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ନିଜର ରାଜ ସିଂହାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେବାପରେ,

3ଆପଣା ଅଧିକାରର ତୁଟାୟ ବର୍ଷରେ ଆପଣାର ସବୁ ଅଧିପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ। ତହିଁରେ ପାରସ୍ୟ ଓ ମାବୟା ଦେଶର ବକ୍ରମି ଲୋକମାନେ ଏବଂ କୁଲାନ ଓ ପ୍ରଦେଶାଧିପତିମାନେ ତାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ। **4**ସେ ଆପଣା ପ୍ରତାପାନ୍ୱିତ ରାଜ୍ୟର ଧନ ଓ ଆପଣା ମହତ୍ତ୍ଵର ଶୋଭାର ଉକ୍ତୁଷ୍ଟା ଅନେକ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ 180 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲା। **5**ତେଣୁ ଏସବୁ ଦିନ ପରେ ରାଜା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକ ଭୋଦି ଦେଲେ, ମାନ୍ୟଗଣ ଓ ସାଧାରଣ ଲୋକ ଯେଉଁମାନେ ରାଜଧାନୀ ଶୁଗନରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ରାଜପୁରୀସ୍ଥ ଉଦ୍ୟାନରେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୋଦି ଚାଲିଲା। **6**ସେଠାରେ ଧଳା ଓ ନୀଳ କାର୍ପାସ ପରଦା ଥିଲା। ସେହି ପରଦାଗୁଡ଼ିକ ନାଲିଲତାରେ ତିଆରି ରଢ଼ୁ ଓ ବାଲଗଣ ଗର୍ଗର ଗୌପ୍ୟମୟ କଠାରେ ମାବଲ ସ୍ତମ୍ଭରେ ବନ୍ଧା ଥିଲା। ଏବଂ ଚଟାଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଯାହାକି ବଢ଼ିନୁ ପ୍ରକାର ଗର୍ଗିନ ସୂଚକ, ଗାମୁକା, ମୁକ୍ତା ଓ ମାବଲ ପଥରରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା। ସେଠାରେ ସ୍ତବ୍ଧର ଓ ରୂପାର ଆସନ ଥିଲା। **7**ସେମାନେ ନାନାପ୍ରକାର ସ୍ତବ୍ଧପାତ୍ରରେ ପାନଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ରାଜାର ବଦାନ୍ୟତାନୁସାରେ ପ୍ରଚୁର ରାଜକୀୟ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଲେ। **8**ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିୟମ ଅନୁସାରେ ଥିଲା। କାହାରିକୁ ମଧ୍ୟ କରାଗଲା ନାହିଁ।

9ବର୍ଷା ରାଣୀ ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜଗୃହରେ ସ୍ଵାମୀନଙ୍କ ପାଇଁ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା।

10ସପ୍ତମ ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ରାଜା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଯୋଗୁଁ ଅତ୍ୟଧିକ ମାତାଳ ହେଲେ, ସେ ମହୁମନ, ବସ୍ତା ହର୍ବୋଶା, ବଗଥା, ଅବଗଥ, ସେଥର ଓ କକର୍ଷଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଏହି ସାତଜଣ ନପୁଂସକ ଯେଉଁମାନେ ରାଜା ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚରଙ୍କ ସେବା କଲେ। **11**ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ରାଜପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ, ରାଣୀ ବର୍ଷାଙ୍କୁ ରାଜମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ରାଜାଙ୍କ ଆଗକୁ ଆଣି। ଯେହେତୁ ସେ ପରମ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲା।

12ମାତ୍ର ବର୍ଷାରାଣୀ ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରାଜାର କଥୁତ ଆକ୍ଷାରେ ଆସିବାକୁ ରାଜିହେଲା ନାହିଁ। ଏଣୁ ରାଜା ଅତିଶୟ କ୍ରୋଧ କଲେ ଓ ତାହାର ଅନିକରଣରେ କ୍ରୋଧାଗ୍ନି ପ୍ରଦଳିତ ହେଲା। **13**ଏହାପରେ ରାଜା ଜ୍ଞାନୀଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,

ଯେଉଁମାନେ ରାଜକୀୟ ବଧୂ ନାଶିଥିଲେ। କାରଣ ବରୁରକରଣଙ୍କୁ ଓ ଆଇନଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ଏପର ପଚାରିବାର ରାଜାଙ୍କର ପ୍ରଥା ଥିଲା। **14**ଏହି ସମୟରେ କର୍ଗନା, ଶେଥର, ଅଦ୍ଵାଥା, ତର୍ଗୀଶ, ମେରସ, ମେର୍ସନା ଓ ମମୁଖନ୍ ରାଜାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲେ। ଏହି ସାତ ଜଣ ପାରସ୍ୟ ଓ ମାବୟା ଦେଶର ଅଧିପତି, ଯେଉଁମାନେ ରାଜାଙ୍କର ନିକଟତମ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଗାସନ କରୁଥିଲେ। **15**ରାଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ରାଣୀଙ୍କୁ ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ କଣ କରାଯିବ ଉଚିତ, ଯେହେତୁ ସେ ରାଜା ଦେଶ ଅବଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ନପୁଂସକମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଆଯାଇଥିଲା?”

16ଏଥିରେ ରାଜାଙ୍କର ଓ ଅଧିପତି ଗଣର ସାକ୍ଷାତରେ ମମୁଖନ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, “ବର୍ଷାରାଣୀ କେବଳ ମହାରାଜାଙ୍କ ପ୍ରତି ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜାର ଅଧିନସ୍ଥ ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଭୁଲ କର୍ମ କରୁଛନ୍ତି। **17**କାରଣ ରାଣୀର ଏହି କର୍ମର କଥା ସକଳ ସ୍ଵାଁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟାପିଯିବ। ‘ଏହା କହି ସ୍ଵାମୀନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କୁ ଅବମାନନା କରିବେ।’ ଆଉ ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜା ବର୍ଷାରାଣୀଙ୍କ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, ମାତ୍ର ସେ ଆସିଲା ନାହିଁ।

18“ପାରସ୍ୟ ଓ ମାବୟାର ଉଚ୍ଚକୁଲାନୀ ସ୍ଵାଗଣ ରାଣୀର ଏହି କର୍ମର ସମାଚାର ଆଜି ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ରାଜାର ସମସ୍ତ ଅଧିପତିଙ୍କୁ ଏହିପରି କରିବେ। ତହିଁରୁ ଅତିଶୟ ନିନ୍ଦା ଓ କ୍ରୋଧ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ।

19“ଏଥିପାଇଁ ଯଦି ମହାରାଜା ସନ୍ଧୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ବର୍ଷା ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜା ନିକଟକୁ ଆଉ ନ ଆସିବାକୁ ରାଜାଙ୍କା ଶ୍ରୀକ୍ଷାମୁଗ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ। ଏବଂ ଏହା ପାରସିକ ଓ ମାବୟା ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଲିଖିତ ହେଉ, ଯାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇ ପାରବ ନାହିଁ। ପୁଣି ମହାରାଜା ତାହାର ରାଣୀପଦ ତାହାଠାରୁ ଉତ୍ତମା ଏକ ସ୍ଵାଁକୁ ବିଅନ୍ତୁ। **20**ଆହୁରି ରାଜ୍ୟ ବୃହତ୍, ଏଣୁ ରାଜ୍ୟର ସବୁସ୍ଥାନରେ ଏହି ରାଜାଙ୍କା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ସ୍ଵାମୀ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ କ୍ଷୁଦ୍ର ହେଉ କି ମହାନ ହେଉ, ସମସ୍ତ ସ୍ଵାମୀନେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଵାମୀମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରିବେ।”

21ଏହି କଥାରେ ରାଜା ଓ ଅଧିପତିଗଣ ସନ୍ଧୁଷ୍ଟ ହେବାରୁ ରାଜା ମମୁଖନର ପରାମର୍ଶାନୁସାରେ କର୍ମକଲା। **22**ତେଣୁ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷାରାନୁସାରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଭାଷାନୁସାରେ ରାଜାର ଅଧିନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶକୁ ଏହିରୂପେ ପତ୍ର ପଠାଇଲା, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୁଷ ନିଜ ନିଜ ଗୃହରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରୁ ଓ ସୁଗୋଷ୍ଠୀୟ ଭାଷାନୁସାରେ ତାହା ପଚାରି କରୁ।”

ଏଷ୍ଟର ରାଣୀ ତିଆରିଲେ

2 ଏହସବୁ ଘଟଣା ପରେ ଅକ୍ଷରଗଣ ରାଜାର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ବସ୍ତ୍ରୀକ ଓ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ତାହା ପ୍ରତିକୂଳରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଆଜ୍ଞା ସ୍ମରଣ କଲା । **2**ତେଣୁ ରାଜାର ସେବାକାରୀ ଭୃତ୍ୟମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମହାରାଜାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ଦରୀ ଯୁବତୀ କନ୍ୟାଗଣର ଅନେକ୍ଷଣ କରାଯାଉ । **3**ଆଉ ମହାରାଜା ଆପଣା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶରେ କର୍ମଚାରୀଗଣ ନିଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ସେହି ସବୁ ସୁନ୍ଦରୀ କନ୍ୟାଗଣକୁ ଗୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ଏକତ୍ର କରି ଅନ୍ଧପୁରରେ ସ୍ୱାମୀନାଥଙ୍କ ରକ୍ଷକ ରାଜନପୁତ୍ରଙ୍କ ହେଗୟର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରନ୍ତୁ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗାର୍ଥକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହେଉ । **4**ଏହାପରେ ଯେଉଁ କନ୍ୟା ମହାରାଜାଙ୍କର ଭୃତ୍ୟକାରୀଣୀ ହେବ, ସେ ବସ୍ତ୍ରୀ ବଦଳେ ରାଣୀ ହେବ ।” ଏହି କଥାରେ ରାଜା ସନ୍ତୋଷ ହେବାରୁ ସେ ଏପରି କଲା ।

5ସେହି ସମୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନାମରେ ଜଣେ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ ଗୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲା, ସେ ବନ୍ୟାମାନ ବଂଶୀୟ ଯାୟୀରର ପୁତ୍ର, ଗିମିୟିର ପୌତ୍ର, କୀଶର ପ୍ରପୌତ୍ର । **6**ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ରାଜା ଯିକନୟ ସହତ ବାବଲର ରାଜା ନବୁଖଦନସରର ଦ୍ୱାର ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ସହତ କୀଶ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇଥିଲା । **7**ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଆପଣା ମାମୁଁ କନ୍ୟା ହସଦାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଏଷ୍ଟରକୁ ପ୍ରତିପାଳନ କଲା କାରଣ ତାହାର ପିତା କି ମାତା ନ ଥିଲେ । ସେ ପରମସୁନ୍ଦରୀ ଓ ସ୍ନେହମୟୀ ଥିଲା । ତାହାର ପିତାମାତା ମଲାପରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ତାହାକୁ ନିଜର କନ୍ୟାରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା ।

8ଯେତେବେଳେ ରାଜାର ସେହି ବାକ୍ୟ ଓ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲା ଗୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ହେଗୟ ନିକଟରେ ଅନେକ କନ୍ୟା ଫଗୁହତ ହେବାବେଳେ ଏଷ୍ଟରକୁ ରାଜପୁରକ ସ୍ତ୍ରୀ ରକ୍ଷକ ହେଗୟ ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା । **9**ଏଥିରେ ଏହି ଯୁବତୀ ହେଗୟର ଭୃତ୍ୟନିକ ହୋଇ ତାହାଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲା । ଏଣୁ ସେ ଶୀଘ୍ର ତାକୁ ରାଜଗୃହରୁ ମନୋନୀତ ସାତଜଣ ଦାସୀଙ୍କ ସହତ ସମସ୍ତ ଅଂଗ ପ୍ରସାଧନ ଏବଂ ତା’ର ଭାଗ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଗଲା । ଆଉ ସେ ତାକୁ ତାହାର ଦାସୀଗଣ ସହତ ଅନ୍ଧପୁରର ସର୍ବୋତମ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କରାଇଲା । **10**ମାତ୍ର ଏଷ୍ଟର ଆପଣା ବଂଶ କି କୁଟୁମ୍ବର ପରିଚୟ କାହାକୁ ଦେଲାନାହିଁ କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ତାହା ନ ଜଣାଇବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲା । **11**ଏହାପରେ, ଏଷ୍ଟର କପରି ଅଛ ଓ ସେ କଣ କରୁଛି, ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ପ୍ରତିଦିନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରାଙ୍ଗଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାତାୟତ କଲା ।

12ଦ୍ୱାଦଶ ମାସ ଶେଷରେ, ରାଜା ଅକ୍ଷରଗଣ ନିକଟକୁ ଏକ କୁଆଁରୀ କନ୍ୟାର ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ସମୟ ଆସିଲା । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଛଅ ମାସ ରକ୍ଷରସର ତୈଳ ଓ ଛଅ ମାସ ସୁନ୍ଦରି ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ଅଙ୍ଗରାଗାର୍ଥକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ କରିବାକୁ ହେଲା । **13**ପୁଣି ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁବତୀ ନିମନ୍ତେ ଏହିପରି ନିୟମ ଥିଲା । ସେ ଯେ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟ ମାଗିଲେ, ଅନ୍ଧପୁରରୁ ରାଜଗୃହକୁ ଯିବା ସମୟରେ ସାଙ୍ଗରେ ନେବା

ନିମନ୍ତେ ତାହାକୁ ଦିଆଗଲା । **14**ରାଜାଙ୍କର ନପୁତ୍ର ଗାଗ୍ନସର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଜଣେ କନ୍ୟା ସମ୍ୟା ସମୟରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ହରେମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ ଓ ସକାଳରେ ଫେରି ଆସିବ । ଗାଗ୍ନସ ରାଜାଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ ଥିଲା ।

15ଏହାପରେ, ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ଏଷ୍ଟରର ପାଳ ପଡ଼ିଲା । ଏଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦଖୟଙ୍କ ପାଳିତ କନ୍ୟା ଥିଲା । ସେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟର କକା ଅବହୟିଲର କନ୍ୟା ଥିଲା । ହେଗୟ ରାଜାଙ୍କର ନପୁତ୍ର ଓ ସ୍ୱାଲୋକମାନଙ୍କର ତତ୍ତ୍ୱାବଧାରକ, ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ଛଡା ଏଷ୍ଟର ଆଉ କିଛି ମାଗିଲା ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ହେଗୟକୁ ଦେଖିଲେ, ତା ପ୍ରତି ଅନୁକମ୍ପା କଲେ । **16**ରାଜାର ଅଧିକାରର ସପ୍ତମ ବର୍ଷର ଦଶମ ମାସରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଚେବେତ୍ ସାମରେ, ଏଷ୍ଟରକୁ ରାଜଗୃହରେ ଅକ୍ଷରଗଣ ରାଜା ନିକଟକୁ ନିଆଗଲା ।

17ତହିଁରେ ରାଜା ଅନ୍ୟସକଳ ସ୍ତ୍ରୀଠାରୁ ଏଷ୍ଟରକୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁବତୀଠାରୁ ସେ ରାଜାର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଦୟା ପାଇଲା । ଏଣୁ ସେ ତାହାର ମସ୍ତକରେ ରାଜ ମୁକୁଟ ଦେଇ ବସ୍ତ୍ରୀ ବଦଳରେ ତାହାକୁ ରାଣୀ କଲା । **18**ଏହାପରେ ରାଜା ଓ ଆପଣା ସମସ୍ତ ଅଧିପତି ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଷ୍ଟର ଭୋଦି ବୋଲି ମହାଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ଓ ସବୁ ପ୍ରଦେଶର ଛୁଟି କଲା ଓ ରାଜାର ବଦାନ୍ୟତାନୁସାରେ ଦାନ କଲା ।

ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଏକ ମନ୍ଦ ଯୋଦନା ବନ୍ଧ୍ୟରେ ଜାଣିଲେ

19କନ୍ୟାମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟଧର ଫଗୁହତା ହେବା ସମୟରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜ ଦ୍ୱାରରେ ବସିଲା । **20**ଏଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦଖୟର ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ଆପଣା ବଂଶ ଓ କୁଟୁମ୍ବର ପରିଚୟ କାହାକୁ ହିଁ ଦେଲା ନାହିଁ । କାରଣ ଏଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିକଟରେ ପ୍ରତିପାଳିତା ହେବା ସମୟରେ ଯେପରି କରୁଥିଲା ସେତେବେଳେ ହିଁ ସେପରି ତାହାର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କଲା ।

21ସେହି ସମୟରେ, ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ବସିବା ବେଳେ ଦ୍ୱାରପାଳମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଗ୍ନତ୍ ଓ ତେରଗ୍ ନାମକ ରାଜାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ନପୁତ୍ରଙ୍କ କ୍ରୋଧିତ ହୋଇ ଅକ୍ଷରଗଣ ରାଜାକୁ ବଧ କରିବାକୁ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କଲେ । **22**ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଏହା ଜାଣି ଏଷ୍ଟର ରାଣୀକୁ ଜଣାଇଲା । ପୁଣି ଏଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନାମ ଦେଇ ରାଜାକୁ ତାହା ଜଣାଇଲା । **23**ତହିଁରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦ୍ୱାରା ସେହି କଥା ପ୍ରମାଣ ହେବାରୁ ସେହି ଦୁଇଜଣ ବୃକ୍ଷରେ ଫାଶି ପାଇଲେ । ଆଉ ସେହି କଥା ରାଜାର ସାକ୍ଷାତରେ କଚେରୀର ନକଲ ଖାତାରେ ଲେଖାଗଲା ।

ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଧୂସ କରିବା ପାଇଁ ହାମନର ଯୋଦନା ଥିଲା

3 ଏହସବୁ ଘଟଣା ପରେ ଅକ୍ଷରଗଣ ରାଜା ଅଗାଗୀୟ ହମ୍ମଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନକୁ ଉନ୍ନତ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦାନ୍ୱିତ କଲା । ଆଉ ତାହାର ସଙ୍ଗେ ସମସ୍ତ ଅଧିପତିର ଆସନ ଅପେକ୍ଷା ତାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନ ଦେଲା । **2**ତହିଁରେ ରାଜାର ଯେତେ ଦାସ ରାଜଦ୍ୱାରରେ ଥିଲେ, ସେ ସମସ୍ତେ ନତ ହୋଇ ହାମନକୁ ପ୍ରଣାମ କଲେ । କାରଣ ରାଜା ତାହା ବନ୍ଧ୍ୟରେ ସେହିପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନତହେଲା

ନାହିଁ କି ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ କଲ ନାହିଁ। ୩ଏଣୁ ରାଜଦଣ୍ଡ-ବର୍ତ୍ତୀ ରାଜାର ଦାସଗଣ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟକୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ରାଜାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଅଛ?”

୪ଏହପରି ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କହିଲେ। ତଥାପି ସେ ସେମାନଙ୍କର କଥା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ। ଏଣୁ ଏହି ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟର କଥା ରହିବ କି ନାହିଁ, ଏହା ଜାଣିବା ଇଚ୍ଛାରେ ସେମାନେ ହାମନକୁ ତାହା ଦଶାଇଲେ। କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ଯେକି ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକ, ଏହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲା। ୫ଯେତେବେଳେ ହାମନ ଦେଖିଲା ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ନତହେଲା ନାହିଁ, କି ତାହାକୁ ପ୍ରଣାମ କଲନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ସେ ଅତି କ୍ରୋଧାନ୍ୱିତ ହେଲା। ୬ମାତ୍ର ସେ କେବଳ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ଲାଗୁ ମଣିଲା। କାରଣ ସେମାନେ ତାହାକୁ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟର ବଂଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ କଥା ଦଶାଇଲେ। ତେଣୁ ହାମନ ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ସମୁଦାୟ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟର ଲୋକଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା।

୭ରାଜା ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ମାସଟି, ଯାହାକି “ନୀଷନ” ବୋଲି ପରିଚିତ, ସେମାନେ ଆଖିବୁଦି ଦ୍ୱାଦଶ ମାସକୁ ମନୋନୀତ କଲେ, ଏହା ଅଦର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିବା ବୋଲି ଦଶାୟାଏ। ୮ଏହାପରେ ହାମନ୍ ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ରାଜାକୁ କହିଲା, “ଆପଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଛନ୍ଦିତ୍ତ ଓ ପୁଥକକୃତ ଏକ ଦେଶୀୟ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି। ଅନ୍ୟ ସକଳ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାଠାରୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିନ୍ନ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମାନନ୍ତି ନାହିଁ। ଏଣୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ସହ୍ୟ କରିବା ମହାରାଜାଙ୍କର ଉଚିତ ନୁହେଁ।

୯ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ପତ୍ର ଲେଖାଯାଉ। ତହିଁରେ ମୁଁ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ହସ୍ତରେ ରାଜଭଣ୍ଡାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ଦଶହଜାର ଡାକନ୍ତି ରୂପା ଦେବ।”

୧୦ଏଥିରେ ରାଜା ଆପଣା ହସ୍ତରୁ ଅଜ୍ଞୁରୀୟ କାଢି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ବୌଦ୍ଧ ଅଗାଗୀୟ ହସ୍ତଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନକୁ ଦେଲା। ୧୧ପୁଣି ରାଜା ହାମନକୁ କହିଲା, “ସେହି ରୂପା ଓ ସେହି ଦେଶୀୟ ଲୋକ ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଗଲା। ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା, ତାହା କର।”

୧୨ଏଣୁ ପ୍ରଥମ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜାର ଲେଖକମାନେ ଆହୁତ ହୁଅନ୍ତେ, ହାମନର ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ରାଜ ପ୍ରତିନିଧିଗଣ ଓ ଅଧିପତିଗଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ ପତ୍ର ଲିଖିତ ହେଲା। ତାହା ଅକ୍ଷରାକ୍ଷର ରାଜାର ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାର ଅଜ୍ଞୁରୀୟରେ ମୁଦ୍ରିକିତ ହେଲା।

୧୩ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟ ଆବାଳ, ବୃଦ୍ଧବନତାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ, ତଣ୍ଡୁଳି କାଟିବା ପାଇଁ, ଧ୍ୱଂସ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଣ୍ଠନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରି, ରାଜା ସମସ୍ତ ପ୍ରଦେଶକୁ ପତ୍ରବାହକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତ୍ର ପଠାଇଲେ। ଏହା ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନରେ କରାଯିବାର ଥିଲା, ତାହା ଦ୍ୱାଦଶ ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନ ଯାହା ଅଦର ମାସ କୁହାଯାଏ।

୧୪ପୁଣି ସେହି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଯେମିତି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଓ ଯାବତୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଦଶାଇବାକୁ ସେହି ଲିଖନର ପ୍ରତିଲିପି ଦିଆଗଲା। ୧୫ଆଉ ଧାବକଗଣ ରାଜାଙ୍କୁ ପାଇ ଶୀଘ୍ର ବାହାର ଗଲେ, ପୁଣି ସେହି ଆଜ୍ଞା ଶୁଣନ୍ ରାଜଧାନୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା, ତତ୍ତ୍ୱ ରାଜା ଓ ହାମନ୍ ପାନ କରିବାକୁ ବସିଲେ, ମାତ୍ର ଶୁଣନ ନଗର ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲା।

ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ଏଷ୍ଟରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଗୃହି ଦେଲେ

୪ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ଏସବୁ ବସ୍ତୁ ଜାଣିବାପରେ ନିଜର ବସ୍ତୁକୁ ଚିରି ପକାଇଲା ଓ ଚଟ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ମୁଣ୍ଡରେ ଭସ୍ମ ଲେପନ କଲା। ସେ ନଗର ମଧ୍ୟକୁ ଗଲା ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ରୋଦନ କଲା। ୨ସେ ରାଜଦଣ୍ଡର ସମ୍ମୁଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା। ମାତ୍ର ଶୋକ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି କେହି ରାଜଦଣ୍ଡରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିଲା ନାହିଁ। ୩ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଏହି ରାଜ ଆଜ୍ଞା ଓ ନିୟମ ପତ୍ର ଗଲା, ସେହିସବୁ ସ୍ଥାନର ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାଶୋକ ଓ ଉପବାସ ଓ କ୍ରନ୍ଦନ ଓ ବଳାପ ହେଲା। ପୁଣି ଅନେକେ ଅଖା ଓ ଭସ୍ମରେ ଗନ୍ଧନ କଲେ।

୪ଏଷ୍ଟରର ଦାସୀଗଣ ଓ ନପୁଂସକମାନେ ଆସି ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ବସ୍ତୁରେ ତାଙ୍କୁ ଦଶାଇଲେ। ତେଣୁ ରାଣୀ ଅତିଶୟ ବିଚଳିତ ହୋଇଗଲେ। ପୁଣି ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟଠାରୁ ଅଖାକାଢି ତାହାକୁ ପିନ୍ଧାଇବା ପାଇଁ ବସ୍ତୁ ପଠାଇଲା। ମାତ୍ର ସେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କଲା ନାହିଁ। ୫ଏଥିପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଷ୍ଟରର ସେବାରେ ନିଯୁକ୍ତ ହଥକ୍ ନାମେ ରାଜ ନପୁଂସକକୁ ଏଷ୍ଟର ଡାକି କ’ଣ ହେଲା ଓ କିପରି ହେଲା ତାହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲା। ୬ତାପରେ ହଥକ୍ ରାଜଦଣ୍ଡର ସମ୍ମୁଖସ୍ଥ ନଗରର ଛକ ସ୍ଥାନରେ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ନିକଟକୁ ଗଲା। ୭ଏବଂ ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ନିଜ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିଥିଲା ଓ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ହାମନ୍ ରାଜଭଣ୍ଡାରରେ ଠିକ୍ ଯେତେ ମୁଦ୍ରା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲା, ସେସବୁ ତାକୁ କହିଲା। ୮ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ବିନାଶାର୍ଥେ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ଶୁଣନରେ ଦେଇଥିଲା, ତହିଁର ଏକ କପି ଏଷ୍ଟରକୁ ଦେଖାଇ ଜ୍ଞାତ କରାଇବାକୁ ଦେଲା। ଆଉ ଏଷ୍ଟର ଯେପରି ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିବେଦନ ଓ ଅନୁରୋଧ କରିବ ଏପରି ଆଦେଶ କରିବାକୁ କହିଲା।

୯ତେଣୁ ହଥକ୍ ଆସି ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟର କଥା ଏଷ୍ଟରକୁ ଦଶାଇଲା।

୧୦ଏହାପରେ ଏଷ୍ଟର ହଥକକୁ ଏହକଥା କହି ମର୍ଦ୍ଦଖ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ଆଜ୍ଞା କଲା। ୧୧“ବିନା ରାଜ ଡାକଣ୍ଡରେ ପୁରୁଷ କି ସ୍ତ୍ରୀ ଯେ କେହି ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ତାହାର ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ହେବାର ଏକମାତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି। କେବଳ ଯାହା ପ୍ରତି ରାଜା ସ୍ୱଶ୍ରେଣୀୟ ରାଜଦଣ୍ଡ ବଦାନ୍ତି, ସେହି ବଞ୍ଚେ। ଏହା ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ଦାସ ଓ ରାଜାଙ୍କର ସବୁ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଲୋକ ଜାଣନ୍ତି। ମାତ୍ର ଗତ ତିରିଶ ଦିନ ହେଲା ମୁଁ ରାଜାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ଡାକଣ୍ଡ ପାଇନାହିଁ।”

12-13 ସେମାନେ ଏଷ୍ଟରର ଏହକଥା ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ କହିଲେ । ତେଣୁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଏଷ୍ଟରକୁ, ଏହି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ସବୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ତୁମ୍ଭେ ଗୁହରେ ଥିବାରୁ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ଏହା ଭାବ ନାହିଁ । **14** ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମୟରେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉପଗମ ଓ ପରିତ୍ରାଣ ଆସିବ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ପରିବାର ବିନାଶ ହେବ, କିଏ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ସମୟର ତୁମ୍ଭର ଗୁହକୀୟ ସ୍ଥାନ ପାଇପାର?”

15-16 ଏହାପରେ ଏଷ୍ଟର ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିକଟକୁ ଉତ୍ତର ପଠାଇଲା, “ତୁମ୍ଭେ ଯାଇ ଗୁହନରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ମୋ ଲାଗି ଉପବାସ କର । ପୁଣି ତିନି ଦିନ ଯାଏ, ଦିନରେ କି ରାତ୍ରିରେ କିଛି ଖାଅ ନାହିଁ ଓ କିଛି ପାନ କର ନାହିଁ । ମୁଁ ଓ ମୋର ଦାସୀଗଣ ସେହିପରି ଉପବାସ କରିବୁ, ତହୁଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁଯାୟୀ ନୋହଲେ ହେଁ ମୁଁ ଗୁହକୀୟ ନିକଟକୁ ଯିବି, ସେଥିରେ ମଲେ ପଛେ ମରିବି ।”

17 ତେଣୁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଗଲେ, ସେ ଏଷ୍ଟରଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

ଏଷ୍ଟର ଗୁହକୁ କହିଲେ

5 ତୃତୀୟ ଦିନ ଏଷ୍ଟର ଗୁହକୀୟ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଧି ଗୁହଗୃହର ଭିତର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଗୁହଗୃହ ସମ୍ମୁଖରେ ଛଡ଼ା ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ଗୁହ ଗୁହଗୃହରେ ଗୁହଦ୍ୱାର ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁହ ଦିହାସନ ଉପରେ ଉପବସ୍ତୁ ଥିଲେ । **2** ତାପରେ ଗୁହ, ଗୁଣୀ ଏଷ୍ଟର ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଠିଆ ହେବାର ଦେଖିଲେ । ଏବଂ ଗୁହ ତାକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ସ୍ତବ୍ଧର ଗୁହଦଣ୍ଡ ଗୁଣୀ ଏଷ୍ଟର ଆଡ଼କୁ ବଢ଼ାଇଲେ । ତେଣୁ ଏଷ୍ଟର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ଆସି ଗୁହଦଣ୍ଡର ଅଗ୍ର ଭାଗ ଛୁଇଁଲେ ।

3 ଗୁହ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁଣୀ ଏଷ୍ଟର, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ କ’ଣ କରିପାରେ? ତୁମର କଣ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛି? ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଗୁଣ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେହେଁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯିବ ।”

4 ଏଷ୍ଟର କହିଲା, “ଯେବେ ମହାଗୁହକୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭଲ ଦିଶେ, ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି, ମହାଗୁହ ଓ ହାମନ୍ ଆଦି ସେହି ଭୋଦିକୁ ଆଗମନ କରନ୍ତୁ ।”

5 ଏହାପରେ ଗୁହ କହିଲେ, “ହାମନ୍‌କୁ ଗୀଘ୍ର ଆଣ, ତାହାହେଲେ ଏଷ୍ଟର ଯାହା କହିଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ତାହା କରିପାରିବୁ ।”

ଏହାପରେ ଗୁହ ଓ ହାମନ୍ ଏଷ୍ଟରର ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୈଶ ଭୋଦିକୁ ଆସିଲେ । **6** ଏଥିରେ ଗୁହ ଭୋଦିରେ ପ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନକରିବା ବେଳେ ଏଷ୍ଟରକୁ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭର କ’ଣ ନିବେଦନ ଅଛି? ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯିବ । ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାର୍ଥନା କ’ଣ? ମୋ ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଗୁଣ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲେ ହେଁ ତାହା ଦିଆଯିବ ।”

7 ତହିଁରେ ଏଷ୍ଟର କହିଲା, “ମୋର ନିବେଦନ ଓ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହି କି **8** ମୁଁ ଯେବେ ମୋର ଇଚ୍ଛା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ମହାଗୁହକୀୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଏବଂ ଏହା ଯେବେ

ଗୁହାଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ କରୁଥାଏ, ଗୁହା ଓ ହାମନ୍ ଆସନ୍ତାକାଳ ଗୁଣ୍ଡି ଭୋଦନକୁ ଆସନ୍ତୁ ଯାହା ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି । ସେହି ସମୟରେ ମୁଁ ଗୁହାଙ୍କର ପ୍ରଗ୍ନ ଉତ୍ତର ଦେବି ।”

ହାମନ୍ ମର୍ଦ୍ଦଖୟଙ୍କ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କଲେ

9 ସେଦିନ ହାମନ୍ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଗୁଲଗଲା । ମାତ୍ର ହାମନ୍, ଗୁହଦ୍ୱାରରେ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟଙ୍କୁ ଉଠି ଠିଆ ନ ହେବାର କି ପ୍ରଶ୍ନାମ ନ କରିବାର ଦେଖି ସେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । **10** ତଥାପି ହାମନ୍ ନିଜର କ୍ରୋଧକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲା ଏବଂ ଗୁହକୁ ଗଲା । ତାପରେ ଆପଣା ମିତ୍ରଗଣକୁ ଓ ଆପଣା ଭ୍ରାତୃ୍ୟ ସେରଗକୁ ଡକାଇ ଆଣିଲା । **11** ଆଉ ହାମନ୍ ଆପଣା ଧନ ଓ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ୱର୍ଗ କଥା ଓ ବହୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ କଥା ଓ ଗୁହା କିପରି ତାହାର ପଦ ବୁଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ଆପଣା ଅଧିପତିମାନଙ୍କ ଓ ଦାସମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହିସବୁ ବିଷୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୁଣାଇଲା । **12** ହାମନ୍ ଆହୁରି କହିଲା, “ଏଷ୍ଟର ଗୁଣୀ ଆପଣା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଦିକୁ ମୋ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ ଗୁହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯିବାକୁ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ପୁଣି କାଲିକି ମୁଁ ଗୁହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାର ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଅଛି । **13** କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକଥର ଯିହୁଦୀ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ଗୁହାଙ୍କ ଫାଟକରେ ବସିବାର ଦେଖେ, ଏହାସବୁ ମୋର କିଛି ଭଲ କରେ ନାହିଁ ।”

14 ତେଣୁ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ସେରଗ୍ ଓ ତାର ସମସ୍ତ ମିତ୍ରଗଣ ତାକୁ କହିଲେ: “ପରୁଷ ହାତ ଭଲ ଏକ ଫାଟକୀଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉ । ପୁଣି ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ତହିଁରେ ଫାଟି ଦେବା ପାଇଁ କାଲି ସକାଳେ ଗୁହାଙ୍କୁ କୁହ । ତହିଁ ପରେ ତୁମ୍ଭେ ହୋଇ ଗୁହା ସହତ ଭୋଦିକୁ ଯାଅ ।”

ଏହା ହାମନ୍‌କୁ ଏକ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ପରି ଜଣାଗଲା, ତେଣୁ ସେ ଫାଟି କାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲା ।

ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ସମ୍ମାନ କରାଗଲା

6 ସେହି ରାତ୍ରିରେ ଗୁହା ଗୋଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏଣୁ ସେ କରେରୀ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଆଣିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ, ଏବଂ ତାହା ଗୁହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପାଠ କରାଗଲା । **2** ତହିଁରେ ଏହି ଲିଖିତ କଥା ଦେଖାଗଲା, ଗୁହାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ବରପତ୍ନୀ ଓ ତେରଗ ନାମରେ ଦୁଇଜଣ ଦ୍ୱାରପାଳ ଅକ୍ଷରଗୁଣ ଗୁହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବାରୁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ତହିଁର ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲା ।

3 ଏଣୁ ଗୁହା ପଚାରିଲେ, “ଏଥିପାଇଁ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ କି ପ୍ରକାର ସମ୍ମାନ ଓ ଉଚ୍ଚପଦ ଦିଆ ଯାଇଅଛି?”

ଗୁହାଙ୍କର ସେବାକାରୀ ଦାସମାନେ କହିଲେ, “ତାହା ପାଇଁ କିଛି କରାଯାଇ ନାହିଁ ।”

4 ତେଣୁ ଗୁହା ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ କିଏ ଅଛି?” ଏହି ସମୟରେ ହାମନ୍ ନିଜର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଫାଟି କାଠରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ଫାଟି ଦେବା ପାଇଁ ଗୁହାଙ୍କୁ କହିବା ନିମନ୍ତେ ଗୁହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାର ପ୍ରାଙ୍ଗଣକୁ ଆସିଲା । **5** ତେଣୁ ଗୁହାଙ୍କର ଦାସମାନେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖନ୍ତୁ, ହାମନ୍ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ଛଡ଼ା ହୋଇଅଛି ।”

ତେଣୁ ଗୁହା କହିଲେ, “ସେ ଭିତରକୁ ଯାଆ ।”

ତହିଁରେ ହାମନ୍ ଭିତରକୁ ଆସିବାରୁ ଗଦା ତାହାକୁ କହିଲା, “ଗଦା ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଭୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି କ’ଣ କରାଯିବ?” ହାମନ୍ ନନେନେ ଭାବିଲା, “ଗଦା ମୋ ବନ୍ଦା ଆଉ କାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଅଧିକ ଭୁଷ୍ଟୁ ହେବେ?”

7ଏଣୁ ହାମନ୍ ଗଦାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଭୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି, 8ତାହା ପାଇଁ ମହାରାଜାଙ୍କ ପରିଧେୟ ଗଦକୀୟ ବସନ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ଯେଉଁଥିରେ ଗଦା ଆରୋହଣ କରନ୍ତି ତାହା ଅଣାଯାଉ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଗଦମୁକୁଟ ପିନ୍ଧା ଯାଉ। 9ଆଉ ସେହି ବସନ ଓ ଅଗ୍ନି ମହାରାଜାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରଧାନ ଅଧିପତିର ହସ୍ତରେ ଦିଆଯାଉ। ପୁଣି ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଭୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାକୁ ସେମାନେ ସେହି ଗଦ ବସନ ପିନ୍ଧାନ୍ତୁ ଓ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ଆରୋହଣ କରାଇ ନଗର ଦାଣ୍ଡରେ ତାହାର ଆଗେ ଆଗେ ଏହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତୁ। ‘ମହାରାଜ ଯାହାର ସମ୍ମାନରେ ଭୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରତି ଏହିପରି କରାଯାଏ।’”

10“ଏଥିରେ ଗଦା ହାମନକୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ଗ୍ରୀତ୍ରି କର, ଯେପରି କହିଲା। “ସେପରି ବସନ ଓ ସେହି ଅଗ୍ନି ଘେନି ଗଦଦ୍ୱାରରେ ଉପବିଷ୍ଣୁ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ପ୍ରତି କର। ସେଥିରୁ କିଛି କଥା ଦିଅ ନାହିଁ, ଯାହା ତୁମ୍ଭେ କହିଲା।”

11ତେଣୁ ହାମନ୍ ସେହି ବସନ ଓ ଅଗ୍ନିନେଇ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ବସ୍ତ୍ରନତ୍ତା କଲ ଓ ଅଗ୍ନିରୋହଣ କରାଇ ନଗର ଦାଣ୍ଡରେ ବୁଲାଇଲା। “ପୁଣି ମହାରାଜ ଯାହାକୁ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ ଭୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତି, ତାହାପ୍ରତି ଏହିପରି କରାଯାଏ।” ଏହିକଥା ତାହାର ଆଗେ ଆଗେ ଘୋଷଣା କଲା।

12ଏହାପରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ପୁନର୍ବାର ଗଦଦ୍ୱାରକୁ ଆସିଲା। ମାତ୍ର ମହାନ୍ ଶୋକାକୁଳ ହୋଇ ଓ ମସ୍ତକ ଢାଙ୍କି ଆପଣା ଗୁହକୁ ଶୀତ୍ର ଗଲା। 13ପୁଣି ହାମନ୍ ଆପଣା ପ୍ରତି ଘଟିତ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ନିଜର ଭ୍ରାତୃ୍ୟା ସେରଗକୁ ଓ ଆପଣାର ସମସ୍ତ ମିତ୍ରଙ୍କୁ କହିଲା। ତହିଁରେ ତାହାର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନେ ଓ ତାହାର ସ୍ତ୍ରୀ ସେରଗ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଯାହା ସାକ୍ଷାତରେ ତୁମ୍ଭର ଏହି ପତନର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି, ସେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଯେବେ ଯିହୁଦୀ ବଂଶୀୟ ଲୋକ ହୁଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ନୟନକର ପାରିବ ନାହିଁ। ମାତ୍ର ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ନିଶ୍ଚିତ ପତିତ ହେବ।”

14ସେମାନେ ତାହା ସହତ ଏହିପରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ ଗଦ-ନୟନକମାନେ ଆସି ଏଷ୍ଟରର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଭୋଦିକୁ ହାମନକୁ ନେବା ପାଇଁ ଚଷ୍ଟଳ ହେଲେ।

ହାମନଙ୍କୁ ଫାଗି ଦିଆଗଲା

7 ତେଣୁ ଏଷ୍ଟର ଗଦା ଓ ହାମନ ଗଣୀ ସହତ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ କରିବାକୁ ଗଲେ। 2ସେହି ଦିତୀୟ ଦିନ ଗଦା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନକରିବା ବେଳେ ଏଷ୍ଟରକୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ଗଣୀ ଏଷ୍ଟର! ତୁମ୍ଭର ନିବେଦନ କ’ଣ? ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦିଆଯିବ। ତୁମ୍ଭର ଲଜ୍ଜା କ’ଣ? ତାହା ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ଗଦ୍ୟ ହେଲେ ହେଁ ମୁଁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବି।”

3ଏହାପରେ ଗଣୀ ଏଷ୍ଟର କହିଲେ, “ହେ ମହାରାଜ, ମୁଁ

ଯଦି ଆପଣଙ୍କ ଗୁଣ୍ଡିରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, ଆଉ ଯେବେ ମହାରାଜ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ମୋହର ନିବେଦନ ଅନୁସାରେ ମୋ ପ୍ରାଣ ଓ ମୋର ପ୍ରାର୍ଥନାମାନୁସାରେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦିଆଯାଉ। 4କାରଣ ମୁଁ ଓ ମୋହର ଲୋକମାନେ ସଂହାରତ, ହତ ଓ ବନ୍ଦୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ବାକି ହୋଇଅଛୁ। ଯଦି ଆମ୍ଭେ ମାତ୍ର କ୍ରିତଦାସ ରୂପେ ବକ୍ତା ହୋଇଥାଆନ୍ତୁ ମୁଁ ନୀରବ ହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି। ଯଦି ଏହା ଗଦାଙ୍କୁ ବସ୍ତୁତ କଲପରି ଆମ୍ଭର ଅସୁବିଧା ହୋଇନଥାନ୍ତା।”

5ଏଥିରେ ଅକ୍ଷଗ୍ନେରଗ ଗଦା ଏଷ୍ଟର ଗଣୀକ କହିଲା, “ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ମ କରିବାକୁ ମନରେ ସାହାସ ବାନ୍ଧି ଅଛି। ସେ କିଏ ଓ ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛି?”

6ଏଷ୍ଟର କହିଲା, “ଏହି ଗୁଣ୍ଡି ହାମନ ଜଣେ ବିପକ୍ଷ ଓ ଗତୁ।”

ତହିଁରେ ଗଦା ଓ ଗଣୀ ସାକ୍ଷାତରେ ହାମନ୍ ଭୀତ ହେଲା। 7ଆଉ ଗଦା କ୍ରୋଧରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପାନ ଶାଳାରୁ ଉଠି ଗଦଗୁହର ଉଦ୍ୟାନକୁ ଗଲା। ତହିଁରେ ଗଦାଦ୍ୱାର ଆପଣାର ଅମଙ୍ଗଳ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ଦାଣି ହାମନ୍ ଏଷ୍ଟର ଗଣୀ ନିକଟରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣଭିକ୍ଷା ମାଗିଲା। 8ତେବେ ଗଦା ଗଦଗୁହର ଉଦ୍ୟାନରୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ପାନଶାଳାକୁ ଲେଉଟି ଆସିଲା, ସେତେବେଳେ ଏଷ୍ଟର ଯେଉଁ ଆସନରେ ବସିଥିଲା ହାମନ୍ ତହିଁ ଉପରେ ବସି ପଡ଼ିଲା। ତେଣୁ ଗଦା କହିଲା, “ଏ କ’ଣ ଗୁହ ମଧ୍ୟରେ ମୋ ସାକ୍ଷାତରେ ଗଣୀକୁ ବଳାକାର କରିବ?”

ଏହିକଥା ଗଦା ମୁଖରୁ ବାହାରିବା ମାତ୍ରେ ଲୋକମାନେ ହାମନର ମୁଖ ଢାଙ୍କି ପକାଇଲେ। 9ଏହାପରେ ଗଦାର ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହର୍ବୋଣା ନାମକ ଏକ ନୟୁସକ ଗଦାକୁ କହିଲା, “ଦେଖନ୍ତୁ, ମହାରାଜାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ହତକନକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟୀ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିମନ୍ତେ ହାମନ୍ ପରୁଗ ହାତ ଉଚ୍ଚ ଫାଗିକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛି। ତାହା ହାମନର ଗୁହରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଅଛି।”

ଗଦା କହିଲେ, “ତହିଁ ଉପରେ ଏହାକୁ ଫାଗି ଦିଅ।”

10ଏଥିରେ ହାମନ, ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଫାଗିକାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ତହିଁ ଉପରେ ସେମାନେ ହାମନଙ୍କୁ ଫାଗି ଦେଲେ। ତହିଁରେ ଗଦାଙ୍କର କ୍ରୋଧ ଶାନ୍ତ ହେଲା।

ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଗଦା ଆଦେଶ ଦେଲେ

8 ସେହିଦିନ ଅକ୍ଷଗ୍ନେରଗ ଗଦା ଏଷ୍ଟର ଗଣୀକୁ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର ଗତୁ ହାମନର ଗୁହ ଆଦି ଦେଲା। ଆଉ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଗଦାଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ସହତ କି ସମ୍ପର୍କ ତାହା ନଶାଳ ଦେଇଥିଲା। 2ଏଥିରେ ଗଦା ହାମନଠାରୁ ଯେଉଁ ଅଜ୍ଞୁରୀୟ ନେଇଥିଲା, ତାହା କାଢି ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ଦେଲା। ଏବଂ ଏଷ୍ଟର ହାମନର ଗୁହ ଉପରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ନିୟୁକ୍ତ କଲା।

3ଏଷ୍ଟର ଗଦା ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ନିବେଦନ କଲା, ପୁଣି ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୂଳରେ ଅଗାଗୀୟ ହାମନର କୃତ ଅମଙ୍ଗଳ ଓ ତାର କଲ୍ମିତ କଲ୍ମନା ନିବାସଣାର୍ଥେ ତାହାର ଚରଣରେ ପଡ଼ି ରୋଦନ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା।

4ତହିଁରେ ରାଜା ଏଷ୍ଟର ଆଡ଼େ ସ୍ତବ୍ଧ ଦଣ୍ଡ ବସ୍ତ୍ରର କରନ୍ତେ ଏଷ୍ଟର ଉଠି ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରେ ଠିଆ ହେଲା । 5ଏବଂ କହିଲା, ଯେବେ ମହାରାଜ ଦନ୍ତୁଷ୍ଟୁ ହୁଅନ୍ତୁ ଯେବେ ରାଜାଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟିରେ ମୁଁ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଅଛି, “ଦୟାକରି ମୋ ପାଇଁ ଏହା କରନ୍ତୁ । ଆଉ ଯଦି ଏହା ରାଜାଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ତେବେ ମହାରାଜାଙ୍କର ସମୁଦାୟ ପ୍ରଦେଶସ୍ଥ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଅଗାଗୀୟ ହମ୍ମାଦାଧାର ପୁତ୍ର ହାମନ ଯେ ସକଳ ପତ୍ର ଲେଖିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲା, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାହତ କରାଯାଉ । 6ଯେହେତୁ ମୋ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିବ ତାହା ଦେଖି ମୁଁ କିପରି ସହପାରିବି? ପୁଣି ଆପଣା କୁଟୁମ୍ବମାନଙ୍କ ବିନାଶ ଦେଖି କିପରି ସହପାରିବି?”

7ଏଥିରେ ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜା ଏଷ୍ଟର ଶୁଣି ଓ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ କହିଲା, “ଦେଖ, ମୁଁ ଏଷ୍ଟରକୁ ହାମନର ଗୃହ ଦେଲି, ଲୋକମାନେ ହାମନକୁ ଫାଟିକାଠରେ ଫାଟି ଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିଥିଲା । 8ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ନିଜ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରାଜାଙ୍କ ନାମରେ ରାଜାଙ୍କା ଲେଖି ଓ ତାହା ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରକ୍ରିତ କର । କାରଣ ରାଜାଙ୍କର ନାମରେ ଲିଖିତ ଓ ରାଜାଙ୍କର ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରକ୍ରିତ ପତ୍ର କେହି ଅନ୍ୟଥା କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।”

9ତେଣୁ ତୃତୀୟ ମାସର ଅର୍ଥାତ୍ ସାବନ ମାସର ତେଲଗ ଦିନରେ ରାଜାର ଲେଖକମାନେ ଆହୁତ ହୁଅନ୍ତେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଓ ହମ୍ମୁସ୍ତାନଠାରୁ କୁଶଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 127 ପ୍ରଦେଶର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଅକ୍ଷରାନୁସାରେ କ୍ଷତିପାଳ ଓ ଗାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ପ୍ରଦେଶାଧିପତିମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ । ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀକ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷାନୁସାରେ, ଆଉ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେମାନଙ୍କ ଅକ୍ଷର ଓ ଭାଷାନୁସାରେ ପତ୍ର ଲେଖାଗଲା । 10ସେ ରାଜା ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ନାମରେ ଲେଖି ଓ ରାଜାଙ୍କ ଅଙ୍ଗୁରୀୟରେ ମୋହରକ୍ରିତ କରି ଅଶୁଶାଳା-ନାତ ରାଜକୀୟ ଅଶୁବାହାରୁତ ଦୁତଗାମୀ ଦୁତଗଣ ହସ୍ତରେ ପତ୍ର ପଠାଇଲା ।

11ରାଜାଙ୍କର ଚିଠିରେ ଲିଖିତ ବସ୍ତୁ ଏହା:

ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ନିରାପଦ ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେବେ । ସେମାନେ ଧୂସ କରିପାରିବେ, ତଳିତଳାନ୍ତ କରିପାରିବେ, ହତ୍ୟା କରିପାରିବେ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକ୍ରମଣ କରିବେ ସେ ଯେଉଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ହୋଇଥାନ୍ତୁନା କାହିଁକି । ଏବଂ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ।

12ସେଦିନ ଥିଲା ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚର ରାଜାଙ୍କର ତ୍ରୟାଦଶ ଦିନ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସର ଅଦାର ମାସରେ । ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସବୁ ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ତର କରିବା ପାଇଁ, ରାଜା ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ । 13ସେହି ଚିଠିର ଏକ ନକଲ ରାଜାଙ୍କର ଏକ ଆଜ୍ଞାପତ୍ର ରୂପ ଆଡ଼କୁ ପଠା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସବୁ ପ୍ରଦେଶରେ ନିୟମରେ ପରିଣତ କରାଗଲା । ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ବାସ କରୁଥିବା ସବୁଜାତୀୟ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରସ୍ତରୀତ ହେଲା । ସେ ଏପରି କରିଥିଲେ କାରଣ

ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେହି ଦିନପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ । ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ତ୍ରୀଯୋଗ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବାପାଇଁ । 14ତହିଁରେ ଦୁତଗାମୀ ରାଜକୀୟ ଅଶୁରୁତ ଦୁତମାନେ ରାଜାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଶିଘ୍ର ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ଏହା ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ ସେହି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

15ଏହାପରେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ନୀଳ ଓ ଗୁଲୁବର୍ଣ୍ଣ ରାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ପନ୍ଧି ମସ୍ତକରେ ସ୍ତବ୍ଧମୟ ଗୃହତ ମୁକୁଟ ଦେଇ ସରୁ ଓ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭ ନାଭିଲତ୍ନ ଓଢ଼ଣୀ ଓ ବାଇଗଣୀ ଚଂଚର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ରାଜାଙ୍କ ଛାମୁରୁ ବାହାର ଗଲା । ତହିଁରେ ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷନାଦରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । 16ଆଉ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଦାସି ଓ ଆନନ୍ଦ ଓ ହର୍ଷ ଓ ସମ୍ବନ୍ଧର ଉଦୟ ହେଲା ।

17ଏବଂ ପ୍ରତି ପ୍ରଦେଶରେ ଓ ପ୍ରତି ନଗରରେ, ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରାଜାଙ୍କା ଓ ନିୟମ ପତ୍ର ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦ ଓ ଆମୋଦ, ଭୋଦି ଓ ମଙ୍ଗଳର ଦିନ ହେଲା । ପୁଣି ଦେଶର ଅନେକ ଲୋକ ଯିହୁଦୀୟ ମତାଲମ୍ବୀ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଭୟ କଲେ ।

ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଦୟ

9 ଅଦର ନାମକ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସରେ ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ରାଜା ଆଜ୍ଞା ଓ ନିୟମର ସିଧି ସମୟ ନିକଟତର ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ସେହିଦିନ ଏପରି ବପରୀତ ଘଟଣା ହେଲା, ଯେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ନିଜର ଦୁଃଖକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କଲେ । 2ସେହି ସମୟରେ, ରାଜା ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚରଙ୍କର ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ନଗରରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରିବାକୁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କେହି ଠିଆ ହୋଇପାରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସମୁଦାୟ ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । 3ପ୍ରଦେଶ ଅଧିପତି ଓ କ୍ଷତିପାଳ, ଗାସନକର୍ତ୍ତା ଓ ରାଜ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । 4କାରଣ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ରାଜଗୃହ ମଧ୍ୟରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଥିଲା ଓ ତାହାର ଯଶ ସର୍ବପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରସ୍ତରୀତ ହେଲା ଏବଂ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଲଗାତର ଭାବରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେଉଥିଲା ।

5ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଶତ୍ରୁଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡ୍ୟରେ ହାଣି ବିନାଶ କଲେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖକାରୀଗଣ ପ୍ରତି ମନ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟବହାର କଲେ । 6ଏହିପରି ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଶୁଣନ ରାଜଧାନୀରେ 500 ଲୋକଙ୍କୁ ବଧ ଓ ବିନାଶ କଲେ । 7ପୁଣି ପର୍ଶାଥ ଓ ଦଲ୍‌ଫୋର୍ ଓ ଅୟୁଥଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ହତ୍ୟା କଲେ । 8ପୋରଥ, ଅଦଲୀୟ, ଓ ଅରାଦଥ । 9ପର୍ମସ୍ତ ଓ ଅରାଷୟ, ଅରାଦୟ ଓ ବୟିଷାଥ । 10ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ହମ୍ମାଦାଧାର ପୁତ୍ର ହାମନର ଏହି

ଦଶ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେମାନେ ବଧ କଲେ । ମାତ୍ର ଲୁଚି କରିବାକୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କଲେନାହିଁ ।

11 ସେହିଦିନ କେତେଜଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡାମାନଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡନରେ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା, ଏହା ଗଦାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା । 12 ତେଣୁ ଗଦା ଗଣୀ ଏଷ୍ଟରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦୀୟମାନେ 500 ଲୋକଙ୍କୁ ଗୁଣ୍ଡନରେ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହାମନର ଦଶପୁତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ତାହା କର! ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋତେ କଣ କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୁହଁଛ? ମୋତେ କୁହ ଏବଂ ମୁଁ ତାହା କରିବି ।”

13 ଏଷ୍ଟର କହିଲେ, “ଯଦି ଏହା ଗଦାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି ନଣା ପଡୁଛି, ତେବେ ଆଜି ପର କାଲି ମଧ୍ୟ ଗୁଣ୍ଡନରେ ହେଉ । ଏବଂ ହାମନର ଦଶପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଫାଶିକାଠରେ ଟଙ୍ଗାଯାନ୍ତୁ ।”

14 ତାପରେ ଗଦା କହିଲେ, “ସେହିପରି ହେଉ!” ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡନରେ ଏହି ଆଦେଶ ଦିଆଗଲା । ଏବଂ ସେମାନେ ହାମନର ଦଶପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଫାଶିକାଠରେ ଟଙ୍ଗାଇ ଦେଲେ ।

15 ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ଅଦର ମାସରେ ସେମାନେ ଗୁଣ୍ଡନରେ 300 ଲୋକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବ୍ରତ୍ୟ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ ନାହିଁ ।

16 ସେହି ସମୟରେ, ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀୟମାନେ ନିଜକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିପାରିଲେ । ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର 75,000 ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଧନ ଲୁଣ୍ଠନ କଲେ ନାହିଁ । 17 ଏହି ସମସ୍ତ ଅଦର ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଦିନରେ ହେଲା ପୁଣି ସେହି ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ସେମାନେ ବ୍ରତ୍ୟାମ କରି ତାହା ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରିବାର ଦିନ କଲେ ।

ପୁରୀମର ପର୍ବ

18 ମାତ୍ର ଗୁଣ୍ଡନରେ ବାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀୟମାନେ ସେହି ମାସର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନରେ ଏକତ୍ରୀତ ହେଲେ । ସେହି ମାସର ପଞ୍ଚଦଶ ଦିନରେ ବ୍ରତ୍ୟାମ କରି ତାହା ଭୋଜନ ପାନ ଓ ଆନନ୍ଦର ଦିନ କଲେ । 19 ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଗ୍ରାମର ଏବଂ ପ୍ରଦେଶ ଘେରି ରହୁଥିବା ନଗର ନିବାସୀ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଅଦର ମାସର ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଦିନକୁ ଆନନ୍ଦ, ଭୋଜନପାନର ଦିବସ ଭାବେ ପାଳନ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ନିଜେ ଅନ୍ୟଜଣଙ୍କୁ ଉପହାର ପଠାନ୍ତି ।

20 ଏହାପରେ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଏହିସବୁ ବ୍ୟଷୟ ଲେଖିଲା ଓ ଅକ୍ଷୟରାଶି ଗଦାର ନିକଟସ୍ଥ ଓ ଦୂରସ୍ଥ ସକଳ ପ୍ରଦେଶରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ପଠାଇଲା । 21 ଆଉ ଯେଉଁ ଦୁଇ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାପଣାଙ୍କ ଶତ୍ରୁଗଣଠାରୁ ବ୍ରତ୍ୟାମ ପାଇଲେ, ଯେଉଁ ମାସରେ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ସୁଖରେ ଓ ଶୋକ ମଙ୍ଗଳ ଦିନରେ ପରିଣତ ହେଲା । 22 ସେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେମାନେ ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କଠାରୁ

ଆଗ୍ରସ୍ତ ପାଇଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଏବଂ ଶୋକ, ଆନନ୍ଦ ଓ ଉତ୍ସବରେ ବଦଳି ଗଲା, ଯେହେତୁ ଭୋଦିର ଦିନ, ଆନନ୍ଦର ଦିନରେ ନିଜେ ଅନ୍ୟ ନିଜ ପାଖକୁ ଉପହାର ପଠାଇବେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଗଣିବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଉପହାର ପଠାଇବେ ।

23 ତହିଁରେ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଓ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଯେପରି ଲେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି କରିବାକୁ ଗଢ଼ି ହେଲେ ।

24 କାରଣ ସମୁଦାୟ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକର ଶତ୍ରୁ ଅଗାମୀୟ ହମ୍ପଦାଆର ପୁତ୍ର ହାମନ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରିବାର ଫକଳ୍ପ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଲୁପ୍ତ ଓ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ “ପୁର” ଅର୍ଥାତ୍ “ଲୋଟା” ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିଥିଲେ ।

25 ହାମନ୍ ଏପରି କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏଷ୍ଟର ଗଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଶ୍ଚଳ ହେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆଉ ନୁହେଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ପଠାଇଲେ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଯେ କେବଳ ହାମନର ଯୋଜନାକୁ ପଣ୍ଡି କଲା ତାହା ନୁହେଁ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ହାମନ୍ ଓ ତାର ପରିବାରରେ ଅନିଷ୍ଟ କରାଇଲା ତେଣୁ ହାମନ ଓ ତାର ପୁତ୍ରଗଣ ଫାଶିଖୁଣ୍ଟରେ ଝୁଲିଗଲେ ।

26-27 ସେହି ସମୟରେ “ପୁରୀମ” ନାମ ଅନୁସାରେ ସେହି ଦୁଇ ନିୟମ ନାମ “ପୁରୀମ” ହେଲା । ଏବଂ ସେହି ଚିଠିର ସମସ୍ତ କଥା ଯୋଗୁଁ ଓ ସେ ବ୍ୟଷୟରେ ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହା ଘଟିଥିଲା, ତହିଁ ସକାଶୁ ଯିହୁଦୀୟମାନେ ଆପଣାପଣାଙ୍କର ଓ ନିଜ ନିଜ ବଂଶର ଯିହୁଦୀ ମତାଲମ୍ବି ଗଣର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଏହା ସ୍ଥିର କଲେ । ସେହି ସମ୍ପର୍କୀୟ ଲିଖିତ ଆଜ୍ଞା ଓ ନିରୁପିତ ସମୟାନୁସାରେ ସେମାନେ ବର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏହି ଦୁଇଦିନ ପାଳନ କରିବେ ଓ କୌଣସି ମତେ ତାହା ଲୋପ କରିବେ ନାହିଁ ।

28 ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ପରମ୍ପରାରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଂଶରେ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଦେଶର ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଗରରେ ସେହି ଦୁଇଦିନ ସ୍ମରଣ ଓ ପାଳନ କରାଯିବ । ପୁଣି ଏହି ପୁରୀମ ଦିନ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଲୋପ ପାଇବ ନାହିଁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେହି ଦୁଇ ଦିନ ସ୍ମରଣ ଲୁପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ।

29 ତାପରେ, ଅବାହୁଲିର କନ୍ୟା ଗଣୀ ଏଷ୍ଟର ଓ ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟର ପୁରୀମ ଦିନ ବ୍ୟଷୟରେ ସ୍ଵନଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ସହତ ଦ୍ଵିତୀୟ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ । 30 ତେଣୁ ସେ ଗଦା ଅକ୍ଷୟରାଶିଙ୍କର 127ଟି ସଦ୍ୟର ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀୟମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଓ ସତ୍ୟର ବାଞ୍ଛାସବୁ ପଠାଇଲେ । 31 ପୁରୀମ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ତାରିଖଗୁଡ଼ିକ ଏହିପତ୍ର ସ୍ଵନଶ୍ଚିତ କଲା, ଏବଂ ଯିହୁଦୀ ମର୍ଦ୍ଦକ୍ଷୟ ଏବଂ ଗଣୀ ଏଷ୍ଟର ଆଦେଶ କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଉପବାସ ଓ ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନାର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ସବ ଦ୍ଵାରା ସ୍ମୃତିରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହି ପର୍ବଦିନଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ନିଜ ପାଇଁ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । 32 ଏହିପରି ଏଷ୍ଟର ଆଜ୍ଞାଦ୍ଵାରା “ପୁରୀମ” ଦିନରେ ବଧୁ ସ୍ଥିରକୃତ ହେଲା ଓ ତାହା ପୃଥିବୀରେ ଲେଖାଗଲା ।

ମର୍ଦ୍ଦଖୟଙ୍କ ସମ୍ମାନ

10 ସେହି ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚରଣ ରାଜା ଦେଶ ଓ ସମୁଦ୍ରସ୍ଥ
ଉପଦ୍ୱୀପରେ କରଧାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ।

²ତାହାର ପରାକ୍ରମ ଓ ପ୍ରଭାବରେ ସବୁକଥା ଆଉ ରାଜା
ମର୍ଦ୍ଦଖୟକୁ ଯେଉଁ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ପଦରେ ନିଯୁକ୍ତ
କଲେ । ତହିଁର ସମ୍ମୁଖେ ବିବରଣ କି ମାତ୍ସୟ ଓ ପାରସ୍ୟ

ଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକର ଲିଖିତ ନାହିଁ ।
³ଯିହୁଦୀୟ ମର୍ଦ୍ଦଖୟ ଅକ୍ଷରୋଚ୍ଚରଣ ରାଜାର ଦ୍ୱିତୀୟ
ସେନାପତି ହୋଇ ଯିହୁଦୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ
ଓ ଆପଣା ଭାତ୍ତ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରିୟପାତ୍ର ଏବଂ ନିଜ
ଲୋକମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳାନେତ୍ରୀ, ସମସ୍ତ ବଂଶ ପ୍ରତି ଶାନ୍ତ
ଆଣିଥିଲେ ।